

SVĚT ZEPRIS

magazín pro zaměstnance společnosti ZEPRIS s.r.o.

14. vydání, říjen 2020

Foto: Branislav Ohrablo

MĚLNÍK – CHLOUMEK REKONSTRUKCE ČÁSTI PŘIVADĚČE DN500

Text a foto: Branislav Ohrablo

Milé kolegynky, milí kolegovia,

mám tú česť a potešenie porozprávať vám príbeh o jednej našej stavbe.

Kde bolo, tam bolo, na sútoku Vltavy a Labe, bolo raz jedno nádherné kráľovské mesto Mělník. Na južných svahoch sa tu už od 10. storočia pestuje vínná réva, ktorú v 14. storočí zušľachtil dovozom odrôd z Bretagne a Champagne Karel IV.

Po dobrom víniku malo miestnych 20.000 obyvateľov sucho v ústach, a tak sa im zažiadalo dobrej vodičky. Jedného dňa v roku 1979 na kopci Chloumek nad vinicami, neďaleko kaplnky sv. Jana Nepomuckého, postavili teda vodojem a v zemi uloženým ocelovým potrubím DN500 púšťali vodu z kopca do príbytkov obyvateľov Mělníka.

Od vtedy má 20.000 obyvateľov Mělníka, okrem výborného miestneho vína, aj neobmedzený prístup k pitnej vode.

V deväťdesiatych rokoch minulého storočia, časoch opojnej slobody, ľudia zabudli na potrubie v zemi a postavili si nad ním domy s krásnymi záhradami. Po čase, niektorí zistili, že sa ich rastlinám, napriek veľkému suchu výnimočne darí. Správne tušíte, naša ocelová trubka bola, ako rešeto.

Treba ju opraviť. A čo bude s tými krásnymi záhradami nad trúbkou a čo na to povedia ich

bohatí majitelia? Projektant zvolil „bezvýkopovú“ metódu opravy, do OC DN500 nainštalovať opláštenú PE trúbku D450, SDR17. Bezvýkopová neznamená úplne bez výkopov. Tie sú nutné na začiatku a konci sanovaného úseku a v každom lome.

Trvalo 6 rokov, kým sa investor (VKM,a.s.) odhodlal na opravu potrubia, aj pod hrozbou, že stavbu zastaví nesúhlas jedného z majiteľov dotknutých pozemkov.

Pod mottom „Kde niesú problémy, nieje Zepris“, sme vyhrali súťaž a zhostili sa tejto krásnej výzvy.

Ľudským a profesionálnym prístupom sme si získali na našu stranu miestnych, spočiatku nedôverčivých obyvateľov a s pomocou technického umu našich montérov sa nám od novembra 2019 do apríla 2020 podarilo 1000 m trubky opraviť. Súčasťou stavby bolo prestrojenie troch armatúrnych komôr po trase a napojenie opraveného potrubia do vodojemu.

Nakoniec sú všetci zúčastnení spokojní, 20.000 obyvateľov Mělníka môže hasiť smäd, akurát v niektorých záhradách na Chloulmu budete treba rastlinky polievať zhora.

V abecednom poradí ďakujem za výbornú prácu kolegom: Anđel Pavel, Bednár Štefan, Hynek Pavel, Piaček Slavomír, Ruprich Emil, Skribčák Ján, Šús David, Vácha Jaroslav.

ČOV A KANALIZACE VĚTRUŠICE

Text a foto: Ing. Martin Hrdina

V březnu 2020 jsme zahájili společně s kolegy ze Sdružení Větrušice partnerem Ekologická stavební Králův Dvůr s.r.o. stavbu kanalizace a ČOV v obci Větrušice.

Obec Větrušice se nachází v SZ cípu okresu Praha-východ, přímo na hranici s Prahou-západ, od které ji ovšem odděluje řeka Vltava. To, že Větrušice leží vysoko na skalnatém břehu Vltavy, umožňuje většině obyvatel nádherný výhled do kraje – na Vltavu, na skály, na protější obec Libčice a při dobré viditelnosti jsou dokonce vidět vrcholky Českého středohoří. Ke dni 1. 1. 2020 zde žilo 625 obyvatel.

Celá zakázka obsahuje celkem 4 provozní soubory a čas určený na provedení je maximálně 18 měsíců.

Pro úspěšné splnění stavby v zadaném termínu bylo nutné zahájit práce na stavbě ČOV téměř okamžitě po předání staveniště. Stavba ČOV se nachází v samotném středu obce vedle stávající požární nádrže. ČOV je osazena do strmého svahu, kdy bylo nutné tento svah zabezpečit odpovídajícím typem pažení a následně odtěžit. V tomto případě se jednalo o pažení záporovou stěnou, jejíž celková délka byla 30 m a její maximální výška dosahovala 7 m. Pro úspěšné provedení této záporové stěny se objevila drobná komplikace, a to ta, že bylo nutné provést provizorní vrtnou plošinu ve výšce 6 m nad stávajícím terénem. Z této vrtné plošiny byly následně zavrtány jednotlivé záporové a následně i kotvící táhla. Pro zřízení této plošiny bylo nutné sehnat dostatek materiálu, přibližně 600 m³ zeminy. Toto množství odpovídá 30 plně naloženým kamionům.

Naše pracovní skupiny, které zahájily práce na stavbě jednotlivých kanalizačních řadů by toto množství hravě z přebytečného materiálu nastrádaly, bohužel by to znamenalo časovou prodlevu pro zahájení prací na stavbě ČOV, a tu jsme si nechtěli na samotném začátku dovolit. Naše obavy o prodlení se záhy objevily, když nás při realizaci záporové stěny přibrzdlila koronavirová krize, která zasáhla celý svět, a my museli zahájení odložit.

Nicméně díky našemu partnerovi ve sdružení, investorovi akce obci Větrušice a obci

Klecany, se nám podařilo dostatečné množství materiálu sehnat a práce na provizorní plošině mohly nerušeně začít.

S ohledem na členění obce Větrušice a polohu staveniště ČOV bylo nutné vyřešit logistiku a dopravu materiálu. Obec Větrušice se nachází ve velmi sklonitém terénu, o čemž vypovídá nejenom samotné převýšení terénu, počet spadišťových šachet, ale i kombinace gravitační a tlakové kanalizace. Toto vše je spojené s omezenou dopravní obslužností a velmi úzkými uličkami. Výsledkem je, že veškerý materiál, který bylo nutné dopravit na místo stavby ČOV, musel být dopravován na vozidlech maximální délky 10 m, což odpovídá délce 8 kolového nákladního sklápěcího automobilu.

Vyřešením všech těchto počátečních komplikací jsme se úspěšně prokopali na základovou spáru ČOV. Zde na nás čekalo ještě jedno menší a jedno větší překvapení. Tím menším překvapením byl fakt, že v místě základového pasu nám probíhal vodovodní řad. Tato drobnost byla způsobena faktem, že provozovatel vodovodních řadů neměl zcela přesné zákresy svých sítí, protože sítě ve staré zástavbě Větrušic byly realizovány dle slov provozovatele v akci „Z“. I tato maličkost však byla bleskově vyřešena za spolupráce provozovatele vodovodních řadů a to pomocí přeložky vodovodního řadu v délce cca 35 m.

Tím větším překvapením byl fakt, že jsme stavbu ČOV měli založit na jílovitých vrstvách měkké až tuhé konzistence. Tyto vrstvy se na pohled jevily velmi pevné, odlamovaly se ve velkých kusech, nicméně na základě statických zkoušek a posudku geologa bylo rozhodnuto o sanaci toho podloží a založení stavby ČOV na šterkové vrstvě.

Samotná stavba ČOV je z 95 % železobetonové monolitické konstrukce a výškou ČOV odpovídá třípodlažní budově. Vyřešením všech nestandardních situací při zakládání se nám podařilo zahájit práce na monolitech dle našeho harmonogramu, a to i přes již zmiňovanou koronavirovou krizi.

V současné době probíhají práce na jednotlivých kanalizačních stokách. Je před námi ještě pořádný kus práce. Čeká nás pokládka 3 600 m gravitačních kanalizačních řadů, 1 000 m tlakové kanalizace, 3 čerpacích stanic a následné dokončení povrchů. Věřím, že náš sehraný tým si s nadcházejícími výzvami poradí a dovede uvedený projekt do úspěšného konce. A to nejen ke spokojenosti investora a občanům obce Větrušice. A zlepšíme i životní prostředí v této lokalitě.

Všem, kteří se na tomto právě probíhající projektu podíleli, podílí, nebo budou podílet, bych rád poděkoval a popřál mnoho úspěchů. Především bych rád poděkoval paní Petře Šefčíkové, starostce obce Větrušice.

CHOPOS VODOVOD

Text a foto: František Vesecký

V letošním roce jsme po několika měsících příprav zahájili poměrně rozsáhlou stavbu skupinového vodovodu CHOPOS. Stavbu realizujeme ve sdružení s kolegy z firem POHL a EVT, která je zároveň i lídrem sdružení.

Účelem stavby je vybudování skupinového vodovodu pro zásobování jedenácti místních obcí vodou ze štolového přivaděče Želivka. Napojení vodovodu na štolový přivaděč bude provedeno v objektu šikmé servisní vstupní štolu (úpadnice), která zároveň slouží jako vyrovnávací komora štolového přivaděče. Pomocí nově instalovaných ponorných čerpadel bude voda čerpána výtlačným potrubím na nejvyšší místo stavby, do nově budovaného hlavního vodojemu v Teplýšovicích a z něj bude voda dopravována zásobními řady severní a jižní větve do jednotlivých obcí.

Naše část stavby je v rámci sdružení do počtu položených metrů potrubí nejrozsáhlejší. Realizujeme značnou část severní větve a to řad D d225 v celkové délce 2 145 m a dále celou jižní část větve řad C d225 v délce 3 114 m, d160 v délce 5 718 m, d110 v délce 2 461 m a souběžný odpad z vodojemu d280 v celkové délce 986 m. do naší části ještě patří dvě vesnice, kde je celkem 2 417 m rozváděcích řadů a 636 m přípojek. V trase stavby máme křížení několika vodních toků, komunikací a jeden rybník.

Stavbu jsme v lednu zahájili pokládkou řadu C d225 a souběžného odpadu z vodojemu d280.

První kilometr stavby vedl svažítými lesními pozemky, kde zpočátku nebylo možné využít z prostorových důvodů naši techniku na sto procent. Bojovali jsme s úzkými cestami, zarostlým terénem, hranicemi vedlejších pozemků a samozřejmě i zimním počasím.

V první řadě jsme museli najít vhodné místo pro svařovací pracoviště (sváření na tupo), které bude dostupné pro zásobování trubním materiálem (12 m tyče). Tyčovina přijížděla na nejvyšší místo stavby do obce Zálesí po lesních cestách na silničních tahačích s návěsy. Z tohoto pracoviště jsme následně přesouvali až 160 m dlouhé svařence na místo pokládky. Díky dobrým nápadům a kreativitě celé party Zdeňka Kalouska se podařilo vše zvládnout na výbornou.

Posílení prvními úspěchy jsme v únoru začali plánovat realizaci další části našeho úseku stavby. Vzhledem k tomu, že zbývající část vede přes pole, louky a pastviny, začali jsme tyto části připravovat na pokládku potrubí pluhováním. Za významné pomoci investora jsme zahájili koordinaci termínů s dotčenými zemědělci. Pro obě strany se stalo hlavním cílem stihnout většinu prací před zahájením vegetační doby jednotlivých plodin a celkové práce zvládnout za jeden rok. Další kritérium bylo maximálně šetrné zacházení s ornou půdou, což je v současnosti jistě velké téma i na jiných stavbách. Zemědělci navíc nabídli svoji techniku k převážení 12 m dlouhých balíků s potrubím na jednotlivá

svařovací pracoviště, kam nebylo možno dojet s návěsy.

Samotnou realizaci zapluhování nám dlouho brzdilo nepříznivé počasí. Na druhou stranu jsme tento čas beze zbytku využili ke svařování potrubí. Z důvodu mrazivého počasí situace nebyla jednoduchá. Každé ráno se budovalo stanové městečko, kde jsme uvnitř vytápěných stanů temperovali PE potrubí na správnou teplotu a následně svařovali do dlouhých celků. Rozvoz svařenců, místy přes 200 m dlouhých, jsme prováděli za pomoci traktorbagrů, které se ukázaly jako maximálně efektivní. Jednak

dokázaly v obtížném terénu tahat za sebou potrubí, ale navíc s sebou vezly potřebné svářečky, centrály a jiné podpůrné vybavení a materiál. Před zahájením pluhování se nám tedy přes severní i jižní část stavby táhly několik kilometrů dlouhé „tepny“ budoucího životadárného vodovodu.

Samotné zapluhování jsme zahájili v polovině března, což bylo na samé hranici před osetím polí kukuřicí. Sdružením vysoutěžená firma na pluhování NODIG TEC se však rychle pustila do práce. Zahájili jsme hned největším kalibrem a to dimenzí d225. Díky kvalitní přípravě, dobré koordinaci návazných prací, ale i profesionalitě firmy NODIG TEC, jsme v krátké době zapluhovali první kilometry potrubí. Čas

začínající vegetační doby nás už opravdu tlačil. V jednom případě se stalo, že po dokončení pluhování a urovnění terénu, ten samý den na pole najela zemědělská technika a začala s přípravou na osetí. Největším úskalím pluhování se stalo překonání ostrých oblouků. Vodovod je projektován z velké části po bývalých obecních cestách, které jsou dnes zaorány a jsou součástí polí, nicméně v katastru jsou stále ve vlastnictví obcí. Vodovod se tak pro nezasvěcené zdánlivě nepochopitelně klikatí přes lány polí. Z tohoto důvodu bylo zapotřebí v několika případech realizovat pokládku potrubí otevřeným výkopem.

Jarní pluhování jsme tedy zvládli na výbornou a vytyčených cílů se prozatím podařilo dosáhnout. Nyní provádíme práce na částech

stavby mimo pole. Zároveň připravujeme poslední cca 2 km svařenců potrubí pro zapluhování v červenci po sklizni pšenice a ječmene. Pokud vše půjde podle plánu, dokončíme naši část stavby koncem letošního roku.

Za dosavadní skvěle odvedenou práci musím jednoznačně poděkovat celé partě Zdeňka Kalouska. Strojníci, řidiči, svářeči, dělníci, ti všichni posouvají naši stavbu úspěšně vpřed. Děkuji také kolegům ze stavebního dvora, kteří pod vedením Miloše Pichovce dokážou v rekordním čase kvalitně připravit potřebné vybavení, zajistit PHM a distribuovat vše na stavbu.

Těm všem patří můj obrovský dík za profesionálně odvedenou práci. Díky hoši, jen tak dál!

NA SLOVÍČKO S ŘEDITELEM

Vážení spolupracovníci,

letošní rok začal velmi slibně. Velká zásoba zakázek, které jsme podepsali v loňském roce, slibovala dostatek práce na celý rok jak pro Zepris, tak pro naši dceřinnou společnost Pfeiffer v Bratislavě i pro

společnost Alstap, na které máme významný podíl. Suchá a teplá zima rovněž přispěla k tomu, že jsme práce téměř nepřerušili a co do počtu odpracovaných hodin byla letošní zima jedna z nejlepších za poslední roky.

Člověk se nikdy nemá radovat předčasně a jak všichni víte, zasáhla nás hlavně v dubnu a květnu letošního roku pandemie COVID-19. Nicméně díky rychlé a obětavé re-

akci vás všech se nám podařilo zajistit ochranná opatření a zorganizovat všechny procesy tak, abychom mohli pokračovat v práci bez přerušení. Měli jsme i velké štěstí, že se v našich řadách nákaza neobjevila a nemuseli jsme čelit problémům karantény apod. Můžeme dnes říci, že jsme díky společnému úsilí a s velkou dávkou štěstí překonali toto jarní období velmi dobře a naše ekonomická stabilita zůstala nedotčena.

Děkuji Vám všem za zodpovědný přístup k hygienickým preventivním opatřením. Zároveň Vás také prosím, abyste zachovali zdravý rozum a i nadále riziko nákazy COVID-19 nepodceňovali. Žijme dál a neomezujme se zbytečně, ale opatření, která nás nic nestojí – jako důsledná hygiena rukou a vyhýbání se zbytečným kontaktům s většími skupinami, si myslím můžeme dále dodržovat. Myslím,

že jasněji ohledně COVID-19 a jejího původu a způsobu léčby nebo kontroly budeme mít tak v dubnu příštího roku. Do té doby bude obtížné si vytvořit jednoznačný realistický názor na to, o co vlastně jde a jak velká, skutečná nebo oprávněná jsou rizika.

Jsem rád, že mohu zodpovědně prohlásit, že naše společnosti stojí v této nejisté době na velmi dobrých a pevných základech a hledím do budoucna s optimismem. Jistě nás čeká mnoho změn, mnoho jich letos již nastalo, ale jsem přesvědčen, že jsme připraveni a máme sílu se těmto změnám přizpůsobit a dosahovat dále úspěchu a spokojenosti, jak pro společnost, tak pro nás jako zaměstnance.

Přeji vám hodně zdraví a spokojenosti.

Alexander Strádal

BEZVÝKOPOVÁ OPRAVA KANALIZACE A PROPUSTKU NA DÁLNICI D1

Text a foto: Jakub Pažin

Začátkem letošního roku jsme byli osloveni, zda-li bychom měli zájem se podílet na opravě kanalizace na naší nejrušnější dálnici v České republice – D1. Dálnice, která spojuje dvě největší města v České republice. Zadáním projektu byla sanace kanalizačního gravitačního potrubí DN 300, 400, 500, 600 společně se sanací propustku DN 1200 zatažením sklolaminátového rukávce vytvrzovaného UV lampami. Náš klient, SKANSKA, chtěl ve velmi krátké době opravit 2 km potrubí v úseku mezi městy Humpolec a Jihlava (D1 98–104 km). Kvůli rušnému provozu a častým dopravním zácpám bylo velmi důležité dokončit práce rychle, s co nejmenším pracovním prostorem a s co nejmenší regulací provozu, ale současně zachovat vysoké bezpečnostní standardy pro pracovníky, jak na staveništi, tak řidiče na dálnici. Bylo tedy důležité stavbu dobře připravit a naplánovat, včetně dodání materiálu, abychom dodrželi termín. (Jen pro zmínění: objednání a dodání materiálu materiálů trvá 14 dní. Během této doby jsme provedli vyčištění kanalizace, společně s frézováním a monitoring kanalizace. Po obdržení materiálu jsme se pustili do samotného vyvložkování a následné opravy šachet s finální kamerovou prohlídkou).

Jednou z největších výzev v tomto projektu byla velmi těsná lhůta dokončení rekonstrukce 2 km za pouhých 5 týdnů. Aby toho nebylo málo, počasí nebylo vždy v náš prospěch a někdy jsme kvůli velmi nízkým teplotám museli počkat, až slunce ohřeje techniku a budeme moci práce zahájit. Proto jsme byli nuceni začít až někdy kolem oběda, ne-li po něm. Byly ale i situace, kdy jsme museli přestat s prací úplně. Z hodinových ztrát se najednou staly ztráty denní. To samozřejmě ovlivní celou přípravu, rozvrh prací a odhadované náklady na danou stavbu.

Tohle nebyl konec překážek z našeho seznamu. Velmi brzy po zahájení prací se do těsného termínu navíc připojil všude přítomný COVID-19, tudíž jsme byli nuceni zavést bezpečnostní opatření. Neznalost a neustálé změny nás nutili být v permanentním postřehu jak na pracovišti, tak i po pracovní době sledováním aktualit. Nebylo to vůbec nic jednoduchého, ani tak nás to nezlomilo!

Abychom práce včas dokončili, použili jsme tři sanační party se třemi UV vozy, tzn., že jsme opravy prováděli na třech místech současně. Kromě toho mělo opět řízení staveniště nejvyšší význam, a to nejen kvůli přísnému termínu, ale také kvůli dalším pracem, které se na silnici prováděly současně. Vzhledem k tomu, že rehabilitované úseky byly až 250 m dlouhé, probíhaly práce až do pozdních nočních hodin, což také vedlo k náročnějšímu provedení.

Co bylo pro nás v tomto projektu nové, byla podrobná dokumentace požadovaná zákazníkem, jako jsou technologické postupy, technologické předpisy, plány kontrolních testů, závěrečné zprávy atd.

Na to, jak to ze začátku vypadalo se všemi nástrahami bledě, že se nám nepodaří požadované podmínky splnit, že světová situace nás ohrozí, to ve finále přes fyzickou i psychickou námahu proběhlo úspěšně. Vše se podařilo provést včas a s minimálními problémy. Velké díky patří celému týmu, který se na opravě podílel a to jmenovitě Ondrovi Klierovi, Josefovi Králíkovi, Tomášovi Brabcovi, Michalovi Bezačinskému, Yevgenijovi Romanovskovi, Jakubovi Egerovi, Tomášovi Štinglovi, Josefovi Čechákov, Jirkovi Křížovi, Mírovi Jarošovi a Frantovi Makešovi.

Díky a těším se na další výzvy do budoucna!

KRÁLOVICE – KOMUNIKACE

Text a foto: David Čermák

4. května 2020 byly zahájeny práce na výstavbě komunikací v rámci developerského projektu Nové Královice. Jedná se o renovaci areálu renesanční tvrze ze 13. století, jejíž součástí je rekonstrukce zchátralých historických budov na seznamu národních kulturních památek, a to včetně výstavby nového náměstí městské části Praha – Královice uvnitř areálu. Na toto nově budované centrum Královic paralelně developeri navazují rezidenčním bydlením v podobě rodinných domů.

Královice (Praha 22) leží na jihovýchodním okraji současného katastru Hl. města Prahy, obec se rozkládá na obou březích nejdelšího pražského potoka Rokytka, který tvoří přirozenou osu obce. Kromě historické tvrze tvoří dominantu Královic kostel sv. Markéty, který se od naší stavby nachází pět minut chůze.

V rámci projektu výstavby komunikací (náměstí) vznikají nové účelové a areálové komunikace o celkové délce 490 m. Tyto komunikace jsou navrženy tak, aby umožnily průjezd nákladních vozidel (zásobování, hasiči, odvoz odpadu). V areálu mj. vznikne autobusová zastávka, která bude sloužit návštěvníkům restaurace, klientům v místě budované školky, popřípadě návštěvníkům tvrze jako kulturní památky.

Účelové komunikace pro obsluhu obytných domů jsou navrženy jako dvoupruhové obousměrné šíře 6 m. Komunikace areálu jsou rozděleny na dvě větve: – větev č. 1 dlouhá 204 m (obsluha bytové zástavby, dvoupruhová obousměrná vozovka šíře 6 m), – větev č. 2 dlouhá 286 m, rozdělená na dvoupruhovou obousměrnou vozovku šíře 6 m (délka 82 m) a jednosměrnou komunikaci šíře 4 m (délka 204 m). Náměstí areálu je doplněno parkovacími plochami.

Po provedení zemních prací byly provedeny statické zátěžové zkoušky zemní pláně. Vzhledem k tomu, že původní plány nesplňovaly technické kvalitativní normy, bylo nutné přistoupit k vylepšení aktivní zóny provápněním směsným pojivem Proviacal LB 50/50 (50 % cement, 50 % vápno). Na takto upravenou pláň jsou momentálně pokládány konstrukční vrstvy z kameniva frakcí 0/63 a 0/32. Větev č.1 je připravována pro následnou pokládku asfaltových hutněných vrstev vozovky a přiléhajícím chodníkům ze žulové kostky. Větev č.2 bude vyskládána z kamenné dlažby do lože z kameniva frakce 4/8 do

kamenných obrub. V úseku větve č.1 se nachází monolitická opěrná stěna o celkové délce 45 m, rozdělená na tři dilatační úseky. Monolitická stěna má jednak opěrnou funkci vzhledem ke svahu přiléhajícím konstrukčním vrstvám vozovky a jednak slouží jako zábrana proti pádům osob. Výstavba opěrné zdi z pohledového železobetonu je prováděna prostřednictvím subdávatele.

Práce postupují dle HMG, očekávaný termín ukončení je koncem září letošního roku.

PROFESIA DAYS 2019

Text a foto: Markéta Miserová

V říjnu loňského roku jsme se již opakovaně zúčastnili pracovního veletrhu Profesia Days, který se konal na výstavišti v pražských Letňanech ve dnech 23.–24.10.2019.

Jelikož jsme se účastnili veletrhu již podruhé, poučili jsme se z minulého roku a měli jsme tak možnost se lépe připravit jak organizačně, tak potřebným vybavením a občerstvením.

Podařilo se nám získat stánek v centrální uličce, kterou tak proudilo o mnoho větší množství uchazečů a potenciálních zaměstnanců. Zaznamenali jsme tím také větší množství uchazečů,

kterí se u našeho stánku zastavovali, zajímali se o naše volné pozice a všeobecně zaměstnání u nás.

Naši účast na veletrhu hodnotím jako úspěšnou, podařilo se nám získat několik uchazečů, které jsme tak mohli přivítat v našem týmu.

I z tohoto důvodu využijeme možnosti prezentovat se na veletrhu i v roce 2020, pokud nám to situace kolem koronaviru dovolí.

Závěrem bych také chtěla poděkovat za pomoc při organizaci i realizaci Monice Brabcové, která se veletrhu účastnila se mnou.

PŘIVÍTALI JSME NOVÉ KOLEGY A KOLEGYNĚ

Za předchozí období (od října 2019) jsme mezi námi přivítali nové posily:

STAVBYVEDOUČI: **PETR ŠATNÝ, DAVID VACULA, DAVID ČERMÁK**

ÚČETNÍ: **MARKÉTA MACHYNKOVÁ**

NÁKUPČÍ: **DARINA JÓZEFOWSKÁ**

KALKULANT: **EDUARD TESAŘ**

DISPEČER: **PETR HRUŠKA**

STROJNÍK: **PETR KOMBAREC, MILAN NYMŠ**

OPERÁTOR ROBOTA: **MARTIN BALOG, FRANTIŠEK MAKEŠ, TOMÁŠ BRABEC, JOSEF ČEČÁK**

DĚLNÍK: **VIKTOR KOLOMICHENKO, MAREK KOVAŘÍK, PAVEL NEUWIRTH, TOMÁŠ ČERMÁK, PETR FRANČÁK, MYKOLA FOLUCHKA, JÁN MOLNÁR, DANIEL MRÁZEK, VITALII DRAHANCHUK,**
MISTR: **PETRA KOZÁKOVÁ, KAMIL KLÉBER**
MONTÉR: **JIŘÍ MOKRÝ**
SERVISNÍ TECHNIK: **MICHAL KOROUS**

Všem novým kolegům a kolegyním přeje hodně pracovních úspěchů a spokojenosti v novém zaměstnání.

ROZLOUČILI JSME SE

Během tohoto období jsme se také rozloučili s kolegy a kolegyněmi, kterým přejeme, ať se jim daří v osobním i pracovním životě:

Roman Halász, Miloslav Šmolík, Vladislav Sirbu, Karel Fixmer, Dominik Šús, Jiří Němec, Bohdan Guzov, David Šús, Soňa Kosmáková, Jan Werner, Václav Drobný, Martin Lehovský, Eva Petráková, Jiří Koblka.

Vánoční večírek 2019

Text a foto: Martina Jiráčková

Letos jsme vánoční večírek trávili jako sládkové. Jak a kde k tomu došlo? V Karlínském Pivovaru jsme dostali tu příležitost, abychom si zkusili, jak se vaří pivo.

Ale pěkně postupně....

V mrazivém prosincovém počasí nám chvíle adventu zpříjemnil personál ve velmi útulném prostředí Karlínského Pivovaru, kde byla připravena spousta dobrot a pití. Na začátku nás, jako každý rok, přivítal milým slovem náš jednatel Saša Strádal. Zhodnotil uplynulý rok, jeho úspěchy a plány do roku následujícího. Vzhledem k tomu, že někteří zaměstnanci pracují pro firmu delší dobu, byla pro ně připravena odměna a Saša všem upřímně poděkoval za odvedenou práci. Všichni zaměstnanci dostali jako

dárek slušivou funkční čepici s logem ZEPRISU a vitamíny pro posílení imunity.

Po úvodním slovu a poděkování se rozproutila volná zábava. Někteří z nás změřili své síly v šipkách, jiní ve stolním fotbalu. Vánoční atmosféru jsme si zpříjemnili posezením u dobrého piva či vína. Během večera nám byl představen sládek pivovaru Karlín, který nás zavedl do tajů přípravy piva a nabídl nám, abychom se na chvíli stali sládkem a uvařili si své vlastní pivo. Po skupinkách jsme měli tu možnost podívat do míst, kde se vaří tento lahodný mok a kde jsme byli seznámeni s pojmy jako jsou šrotování sladu, chmelovar, sladina a jiné. Myslím, že pro všechny, kteří se prohlídky zázemí a výkladu o přípravě piva zúčastnili, bylo nahlédnutí do tohoto oboru víc než zajímavé. Velmi nás potě-

šilo, že jsme si mohli své vlastnoručně uvařené pivo také ochutnat. Samozřejmě vše potřebuje svůj čas. Stejně tak námi uvařený vzorek piva se musel nejdříve v kotlích uležet dostatečně dlouhou dobu. A tak po čtyřech týdnech jsme mohli ochutnat, co jsme si uvařili.

Setkání s kolegy, se kterými se během roku vidíme minimálně, někteří jsme v kancelářích, jiní na stavbách, je příjemné a o zábavu je vždy postaráno. A tak v duchu bujaré zábavy pokračoval i letošní vánoční večírek.

Musím říct, že večer se vydařil. Jako sládkové jsme se osvědčili a s potěšením můžeme konstatovat, že co jsme uvařili, nám i chutnalo. A tak se můžeme těšit na další setkání a výzvy v roce následujícím.

*Naši lidé objektivem
Braňa Ohrabla.*

